

	
ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ	2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0213/2011

31.5.2011

ДОКЛАД

относно финансиране на укрепването на инфраструктурата на язовирите в развиващите се страни
(2010/2270(INI))

Комисия по развитие

Докладчик: Nirj Deva

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	13

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно финансиране на укрепването на инфраструктурата на язовирите в развиващите се страни (2010/2270(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид своята резолюция от 17 февруари 2011 г. относно енергийната стратегия на Световната банка за развиващите се страни¹,
- като взе предвид „Доклада за световното развитие за 2010 г.: Развитие и изменение на климата“,
- като взе предвид доклада на Програмата на ООН за околната среда (UNEP) и Световната метеорологична организация (WMO) от 2011 г., озаглавен „Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone. Summary for Decision makers“ (Интегрирана оценка на саждите и озона в тропосферата. Обобщение за вземащите решения),
- като взе предвид третия Доклад за развитието на водните ресурси на ООН, 2009 г.,
- като взе предвид доклада на Програмата на ООН за развитие (ПРООН) и Световната здравна организация (СЗО) от 2008 г., озаглавен „Положението с достъпа до енергия в развиващите се страни“,
- като взе предвид доклада от 2007 г. на Програмата на ООН за околната среда и проекта за развитие, озаглавен „Язовири и развитие: съответни практики за подобряване на процеса на вземане на решения. Сборник от съответни практики за подобряване на процеса на вземане на решения относно язовирите и техните алтернативи“,
- като взе предвид окончателния доклад на Световната комисия по язовирите от 2000 г., озаглавен „Язовири и развитие: нова рамка за вземането на решения“, от 16 ноември 2000 г.,
- като взе предвид доклада на Програмата на ООН за околната среда от 8 ноември 2010 г., озаглавен „Високопланинските ледници и изменението на климата“,
- като взе предвид доклада на Програмата на ООН за околната среда от 2008 г., озаглавен: „Питейната вода под заплаха. Южна Азия. Оценка на уязвимостта на източниците на питейна вода по отношение на промяната на околната среда“,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по развитие (A7-0213/2011),

¹ Приети текстове, P7_TA(2011)0067.

- А. като има предвид, че според настоящите оценки съществуват повече от 50 000 големи язовира, 100 000 по-малки язовира и един милион малки язовира в целия свят,
- Б. като има предвид, че международните стандарти определят голям язовир като язовир с височина на стената над 15 метра, а малък язовир – обикновено като язовир с височина на стената под 15 метра,
- В. като има предвид, че от 1999 г. до 2001 г. в Азия бяха построени 589 големи язовира и към 2006 г. бяха в процес на планиране или строеж 270 язовира с височина на стената 60 метра или повече;
- Г. като има предвид, че разрешението за строителството на третия по големина язовир в света, Belo Monte в Бразилия, е дадено независимо от сериозните безпокойства, свързани с околната среда, тъй като язовирът ще наводни 500 квадратни километра, като по този начин ще причини сериозни щети на безценната амазонска екосистема и биологичното разнообразие и ще доведе до разселването на 50 000 души, главно представители на коренното население,
- Д. като има предвид, че Европейската инвестиционна банка участва в редица големи язовирни проекти, включително в Азия (в страни като Лаос и Пакистан),
- Е. като има предвид, че водата е от жизнено значение за земеделието, че само 5% от обработваемата земя в Африка се напоява, че по-малко от 10% от потенциалната водна енергия са използвани и само 58% от африканците имат достъп до безопасна питейна вода,
- Ж. като има предвид, че лошото управление на водните ресурси в Африка е довело до прекомерна ерозия на почвата, увеличени разходи за пречистване на водата, бързо затлачване на резервоарите, намаляване на стопанската дейност и смущения във водоснабдяването,
- З. като има предвид, че големите водноенергийни проекти допринасят за 25% от предложените кредити за намаляване на емисиите съгласно механизма за чисто развитие,
- И. като има предвид, че развитието на децентрализирана водна инфраструктура е предварително условие за осигуряването на вода в Африка и за изпълнение на Целите на хилядолетието за развитие; като има предвид, че подобряването на методите на съхранение е необходимо, за да се даде възможност за надеждно водоснабдяване по време на суша и за задържане на прекомерно големите количества вода по време на наводнения; като има предвид, че средният капацитет за съхранение на глава от населението в Африка е около 200 кубически метра годишно, много по-малко, отколкото в развиващите се страни в други региони,
- Й. като има предвид, че от 2007 г. до 2008 г. помощта за свързаната с търговията инфраструктура силно нарасна (до 75%) и въпреки че ангажиментите в тази област силно варираха, цифрите за 2008 г., доближаващи се до общо 5 милиарда евро, бяха рекордно високи,

- К. като има предвид, че Световната банка е най-големия външен източник на финансиране за водния сектор с портфейл от 20 милиарда щатски долара в свързани с водите проекти, които са в процес на изпълнение в повече от 100 държави,
- Л. като има предвид, че язовирите, които коренно променят реките и използването на природните ресурси, имат значително въздействие върху човешките общности, екосистемите на речните и влажните зони и биологичното разнообразие,
- М. като има предвид, че докладът на Световната комисия по язовирите от 16 ноември 2000 г. стига до заключението, че големите язовири, от една страна, не са успели в предвидената степен да предоставят електричество и вода и да ограничат щетите от наводнения, а от друга – са оказали огромно социално и екологично въздействие, и че усилията за смекчаване на това въздействие са били до голяма степен неуспешни,
- Н. като има предвид, че резервоарите на язовирите емитират парникови газове, включително метан, заради разлагащата се растителност,
- О. като има предвид, че по оценки на ООН до 2050 г. два милиарда души ще живеят в региони, заплашени от силни наводнения,
- П. като има предвид, че по изчисления на Световната комисия по язовирите около 40–80 милиона души са били разселени заради язовирите в световен мащаб,
- Р. като има предвид, че Световната комисия по язовирите стига до заключението, че големите язовири са допринесли в много случаи за значителна и невъзвратима загуба на видове и екосистеми; и като има предвид, че разбирането, защитата и възстановяването на екосистемите на равнище речни басейни е особено важно за насърчаване на справедливото човешко развитие и благоденствието на всички видове,
1. счита, че през последното столетие в световен мащаб наводненията са природната стихия, нанесла най-много материални щети и предизвикала най-много човешки жертви, въпреки милиардите долари, похарчени за управление на наводненията;
 2. подчертава, че водата е оскъден природен ресурс, което изисква да се разгледа по справедлив начин въпросът за нейното разпределение; в тази връзка изтъква, че преосмислянето на управлението на ресурсите от питейна вода, в контекста на изменението на климата, без съмнение е основно предизвикателство, пред което е изправен светът;
 3. изтъква, че е налице документирано повишаване на честотата на силните наводнения през втората половина на 20-ти век и че наводненията ще се окажат въпрос от критично значение през следващите десетилетия;
 4. отбелязва, че най-слабо развитите страни са най-уязвими към последиците от наводненията; подкрепя препоръките на UNEP за мерки по отношение на наводненията, по силата на които по-доброто управление на териториите трябва да

се съчетае с по-добри методи на задържане на водите, които разчитат на традиционното и по-съвременното научно познание; препоръчва подобряване и възстановяване на екосистемите с критично значение - от гори до влажни зони – които могат да увеличат снабдяването с вода и да действат като буфери срещу екстремни климатични явления като наводнения;

5. подчертава, че глобалното затопляне ще засегне атмосферните валежи, ще въздейства върху ледниците и леда, и следователно ще представлява все по-голямо предизвикателство от гледна точка на продоволствената сигурност;
6. отбелязва също така, че поради ускоряването на топенето на ледниците, често наблюдавано по-специално в Хималаите и Андите, планинските региони се намират под засилена заплаха от наводнения и лавини; изтъква обаче, че топенето на ледниците не е единственият фактор, който се отразява на водните потоци в Хималаите, и че периодът и интензивността на мусоните, другите валежи и особено практиките на земеползване като обезлесяване, изтощаване на пасищата, земеделски системи и модели на заселване са определящи подчертава по-специално, че обезлесяването често повишава количеството и скоростта на водния поток в големите канали, а наводненията, причинени от внезапното отприщване на ледникови езера, често се увеличават поради практиките на неустойчиво земеползване;
7. счита за съществено приемането на многостранна стратегия по отношение на наводненията в регионите, където неустойчиви ледникови езера създават критично висока опасност от наводнения, която се увеличава от последиците от глобалното затопляне върху атмосферните валежи и отлаганията на сажди, за които е доказано, че ускоряват отдръпването на ледниците; изразява съжаление съответно относно пълната липса на мерки за предотвратяване на наводненията в много от най-слабо развитите страни; предупреждава обаче, че не трябва да се разчита на големите язовири за предотвратяване на щетите от наводненията, особено в контекста на изменението на климата, при което екстремните валежни явления има вероятност да увеличат интензивността и честотата на светкавичните наводнения, което увеличава безпокойството относно безопасността на язовирите;
8. подчертава, че строителството на язовири трябва да се преценява по отношение на въздействието им върху речните течения, правото на достъп до водни и речни ресурси, на това, дали язовирът ще унищожи съществуващи населени места, дали ще навреди на културата и средствата за препитание на местните общности, или ще изчерпа или влоши състоянието на ресурсите на околната среда;
9. подчертава, че в своя доклад, озаглавен „Язовири и развитие: нова рамка за вземането на решения“ от 16 ноември 2000 г., Световната комисия по язовирите стига до заключението, че икономическата рентабилност на големите язовирни проекти остава неясна, тъй като екологичната и социалната цена на големите язовири не е отчетена в достатъчна степен от икономическа гледна точка;
10. изтъква, че отдръпването на ледниците предизвиква бързо разрастване на образуваните по естествен път ледникови езера до степен, в която възниква риск от внезапното отприщване на ледникови езера; приветства факта, програмата за

Южна Азия на Глобалния инструмент за ограничаване на бедствията и възстановяване, в партньорство с Международната стратегия на ООН за ограничаване на бедствията, дава приоритет на проблема с наводненията, причинявани от внезапното отприщване на ледникови езера;

11. припомня трагичното природно бедствие от 1941 г., когато град Хуарас, Перу, беше разрушен от отприщването на ледников язовир, предизвикало смъртта на 4 500 души;
12. припомня, че наводненията в най-слабо развитите страни заплашват не само живота на хората, но също така развитието на цели области; припомня, че наводнението, причинено от внезапното отприщване на ледниково езеро в региона Khumbu Himal в Непал през 1985 г., разруши почти завършения проект за малка водноелектрическа централа в Namche;
13. подчертава, че Международният център за интегрирано развитие на планинските региони идентифицира над 8 000 ледникови езера само в региона Хиндукуш-Хималаите, 203 от които, поради характера на разположението си и поради неустойчивостта на своите естествени преградни стени (морени), се считат за потенциално опасни;
14. подчертава, че в Южна Азия около 1, 3 милиарда души разчитат на идентифицираните 10 непресъхващи речни системи, запазвани от валежите и оттичащите се води от топенето на снеговете и ледниците в Хималаите; настоятелно призовава ЕС да направи региона приоритетен, така че да се предотвратят бъдещи хуманитарни катастрофи, причинени от повишената честота на свързаните с водите опасности;
15. подчертава освен това, че областите по теченията на реките в най-слабо развитите страни се развиват на основата на природните ресурси на речните басейни и представляват едни от най-плодородните селскостопански области в света; припомня, че бързият икономически растеж както на Китай, така и на Индия, се дължи отчасти на положението им на водещи световни производители на ориз, като голямата част от тяхната продукция произлиза от речните басейни на Ганг, Янг-дзъ и Жълтата река, като всички те се намират под заплахата от наводнения, причинени от внезапното отприщване на ледникови езера;
16. отбелязва, че са необходими балансираны инвестиции в областта на мерките, свързани с управление на потреблението, управлението на земите, подобряването на методите за улавяне и съхранение на водите и институциите, за да се увеличи устойчивото и ефективно използване на водите, да се смекчат последиците от повтарящите се суши и наводнения и да се постигне основно равнище на сигурност на водоснабдяването като платформа за икономическото развитие на Африка; изисква да бъде даден приоритет на инвестициите, насочени към растеж, намаляване на бедността в селските райони, изграждане на устойчивост и адаптиране към изменението на климата и насърчаване на сътрудничеството в международните речни басейни;
17. отбелязва, че не е известен метод за укрепване на природните ледникови езера, но

отбелязва, че в доклада на UNEP от 2010 г., озаглавен „High Mountains Glaciers and Climate Change” (Високопланинските ледници и изменението на климата), се споменават други методи за смекчаване на последиците от наводненията, причинени от внезапното отприщване на ледникови езера, чрез използване на сифони и изграждането на открити канали и тунели с цел понижаване на нивото на водата в ледниковите езера и чрез контролиране на водния поток към местната речна система, така че водният резервоар да се използва като ресурс;

18. възприема становището, че докато високо продуктивните селскостопански области не бъдат защитени срещу последиците от наводнения, държавите с бързоразвиващи се икономики могат да се окажат изправени пред внезапен поврат в своето развитие и пред бързо растящ проблем с продоволствената сигурност; припомня, че макар да се очаква топенето на ледниците в Хималаите първоначално да увеличи всички речни потоци за 2–3 десетилетия, потоците ще намалеят значително в по-дългосрочен план; в тази връзка счита за съществено да бъдат разработени стратегии за смекчаване и адаптиране за решаване на проблемите със сушата в бъдеще,
19. счита, че са необходими инвестиции в изграждане на капацитет, тъй като институциите, управляващи добре водите, могат да осигурят устойчива възвръщаемост на инвестициите в ефективност и да оптимизират разпределението и използването на водата от множество икономически сектори и отвъд административните и политическите граници;
20. твърдо подкрепя препоръките на Световната комисия по язовирите, според които следва да се даде приоритет на оптимизирането на действието на съществуващата инфраструктура преди изграждането на всякакви нови проекти; счита, че за съществуващите язовири следва да се правят периодични прегледи с широко участие, с цел оценка на проблемите, включително безопасността на язовира и възможността за извеждането му от експлоатация;
21. подчертава, че без наличието на подробна актуална информация по отношение на областите, изложени на риск от свързани с води опасности, прилагането на системи за ранно предупреждение, наблюдението над ледниковите езера и приемането, за планинските региони, на практически мерки за адаптиране и смекчаване на изменението на климата ще се окажат непосилни задачи; подкрепя инициативата, наречена „Хималайски университетски консорциум”, подета от местни университети с цел сътрудничество във връзка с бъдещи научни изследвания по въпроса;
22. отбелязва, че повечето язовири са проектирани въз основа на исторически данни за речните потоци при допускането, че моделът на потоците ще остане същият като в миналото; посочва, че изменението на климата е внесло голяма несигурност в основните параметри, засягащи язовирните проекти (тъй като изменението на климата засяга не само средните стойности, но и екстремните такива); изтъква също така, че изменението на климата вероятно допълнително ще увеличи проблемите със седиментите, чието натрупване зад тези язовири лишава също така

равнините надолу по течението от хранителни вещества, които са от съществено значение за плодородието на почвата;

23. подчертава, че основни инфраструктурни съоръжения, които са от жизнено значение за насърчаване на целите на политиката на ЕС за устойчиво развитие и повишена продоволствена сигурност в съответствие с Целите на хилядолетието за развитие, са изложени на повишен риск от последиците от наводнения и трябва да бъдат защитени; препоръчва финансовите институции (агенции за двустранно подпомагане, многостранни банки за развитие, агенции за експортно кредитиране, ЕИБ) да гарантират, че всеки проект за изграждане на язовир, чието финансиране е одобрено, е резултат на съгласуван процес от степенуване на алтернативите във връзка с напояването и съхранението на вода и водна енергия и спазва насоките на Световната комисия по язовирите; освен това подчертава, че водоелектрическите централи, които често са от съществено значение за енергийните ресурси на най-слабо развитите страни, също са изложени на особен риск от светкавични наводнения и лавини;
24. изтъква, че малките съоръжения за съхранение на вода могат да повишат устойчивостта спрямо изменението на климата чрез осигуряване на икономически ефективни решения за водоснабдяване и смекчаване на последиците от сушите, и да подобрят продоволствената сигурност чрез повишаване на земеделската производителност; отбелязва, че малките съоръжения за съхранение включват некаптажни резервоари, мрежи от универсални малки резервоари и съхранение на подпочвени води;
25. подчертава, че съществуват малко доказателства, които да сочат, че големите язовири са единственото, най-доброто или оптималното решение на въпроса с електричеството, тъй като те не подобряват непременно достъпа до електричество за бедните и уязвимите групи от обществото;
26. припомня задълженията, свързани с последователност на политиките за развитие; подчертава също така, че следва да се обръща повече внимание на въздействието на язовирите върху населението, което живее надолу по течението, за което изграждането на язовир би могло да доведе до коренни промени като загуба на продоволствена сигурност;
27. насърчава институциите за финансиране и ЕС да финансират изграждането на капацитет и обучение във връзка с по-добро управление на земите и по-добри методи за управление на съхранението на водите, които отчитат научните и технологичните знания, както и възраждането на стари знания като традиционните системи за напояване от миналото, както е посочено в доклада на UNEP относно високопланинските ледници и изменението на климата; счита, че цялостното финансиране от ЕС следва да допринася за подпомагането на целите на политиките на ЕС за устойчиво развитие и продоволствена сигурност в съответствие с Целите на хилядолетието за развитие;
28. подчертава, че строежът и укрепването на язовири в най-слабо развитите страни не е достатъчно за защита на уязвимите области, и призовава за съгласувани усилия за справяне с корените на проблема, а не просто със симптомите, като така ще се

избегне излишно изразходване на парите на данъкоплатците в ЕС;

29. призовава ЕС, в усилията си за справяне с причините в основата на зачестилите и по-интензивни наводнения, да поеме допълнителни ангажименти за намаляване емисиите на парникови газове, така че да изпълни своята цел за ограничаване на изменението на климата до 2°C над равнището преди началото на индустриализацията;
30. настоятелно призовава ЕС широко да прилага и да насърчава мерки за намаляване на емисиите на сажди, като улавяне на метана при добив и транспортиране на въглища, нефт и газ, улавяне на метана при управлението на отпадъци и използване на екологични готварски печки, които ще допринесат за борбата с изменението на климата и за намаляване на отдръпването на ледниците;
31. отново заявява своето убеждение, че малките язовири за производство на водна енергия са по-подходящи и икономически устойчиви от големите водноелектрически централи; по-специално подчертава, че децентрализираните, малки по мащаб съоръжения (микро водноелектрически централи, домашни слънчеви електрически системи, вятърни системи и такива, използващи биомаса), основани на местни възобновяеми източници, са по-подходящи в селските райони, разположени далеч от централизираните електроснабдителни мрежи;
32. подчертава, че заедно с въглеродния диоксид, отлаганията на сажди остават преобладаващата причина за отдръпването на ледниците; по-специално припомня, че саждите и озонът в по-ниската атмосфера са вредни замърсители на въздуха, които увреждат здравето, намаляват продължителността на живота и увеличават топенето на снеговете и леда в световен мащаб, включително в Арктика, Хималаите и други покрити с ледници и сняг райони; подчертава факта, че озонът е и най-значителният замърсител на въздуха, отговорен за намаляване на добивите, оказващ по този начин влияние върху продоволствената сигурност; отбелязва, че метанът е важен прекурсор за формиране на озон и че намаляването на емисиите на метан намалява и формирането на озон;
33. настоятелно призовава за незабавни действия с оглед намаляване на отделянето на сажди и метан, главно чрез насърчаване на научните изследвания и инвестициите в технологии, целящи намаляване на замърсяващите емисии, като метод за бързо действие за спиране на топенето на ледниците и снеговете; препоръчва, предвид краткия живот на саждите и метана в атмосферата, комбинирани усилия за смекчаване на въздействието чрез стратегии за бързо действие, които биха могли бързо и рязко да понижат заплахата от наводнения, причинени от внезапното отприщване на ледникови езера;
34. призовава ЕС да насърчава съществуващите технологии, които драстично намаляват отделянето на сажди; подчертава, че регулаторните мерки, които забраняват изсичане и изгаряне на горите, налагат строги и редовни проверки на отделяните от превозните средства отработени газове, ограничават изгарянето на биомаса и контролират годишните емисии на електроцентралите, следва два бъдат подкрепяни и насърчавани; призовава ЕС в своя диалог с развиващите се страни да насърчава 16-те различни мерки за намаляване на отделянето на сажди и метан,

представени в доклада на UNEP *Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone* („Интегрирана оценка на саждите и озона в тропосферата“), с цел постигане както на подобряване качеството на въздуха, така и на ползи за климата в краткосрочен план, и да работи за разширяване на различните съществуващи регионални споразумения за предотвратяване на замърсяването на въздуха, въз основа на работата в рамките на Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния (CLRTAP);

35. призовава ЕС да насърчи създаването на световна система за ранно предупреждение за наводнения, свлачища и вълни цунами (напр. под егидата на ООН) и да осигури достигането на тази информация до отдалечените райони и най-уязвимите групи от населението в развиващите се страни;
36. изтъква значението на текущите преговори за включване на саждите при преразглеждането на Протокола от Гьотеборг към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния (CLRTAP) като модел, който да се следва, и подчертава необходимостта от последващи действия във връзка с доклада на UNEP *Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone* („Интегрирана оценка на саждите и озона в тропосферата“), като се изработи глобален план за действие за намаляване на емисиите на бързо разпадащи се агенти, предизвикващи изменение на климата;
37. призовава ЕС, предвид трансграничния характер на наводненията, причинени от внезапното отприщване на ледникови езера, да насърчава диалога между страните с оглед създаването на политики, занимаващи се с природни бедствия, и да насърчава подходящите инвестиции за защита на държавите от региона на Хиндукуш-Хималаите от наводнения; настоятелно призовава за признаване на факта, че това е проблем, пред който е изправена не една единствена, а много страни, и като такъв изисква многостранен подход към неговото разрешаване;
38. препоръчва да се формира неотложно една трансгранична агенция, създадена под егидата на Обединените нации, с цел бърза размяна на налична информация относно проблемите и причините за свързаните с водите трансгранични опасности и предлагане на подходящи мерки за приспособяване и смекчаване на последиците; подчертава, че без такава водеща агенция, преговори от критично значение за предотвратяване на наводненията и смекчаване на последствията могат да се окажат непосилна задача за държави на противоположни позиции; подчертава, че ледниковите райони, които често са източник на наводнения, се считат за места от стратегическо значение, формиращи граници между нациите, и поради това засегнатите страни може да се окажат резервирани по отношение на споделянето на жизнено важна информация;
39. изтъква, че проектите за изграждане на язовири имат въздействие върху международната сигурност; подчертава, че това въздействие може да бъде отрицателно, създавайки трансгранични конфликти, социални вълнения и вреди за околната среда; припомня обаче, че въпросите, свързани с доставките на енергия и вода, могат да имат и положително въздействие, като насърчават диалога между съседни държави и региони;

40. подчертава, че всяко планиране на язовири следва да се оценява съгласно пет ценности: равнопоставеност, ефикасност, процеси на вземане на решения при широко обществено участие, устойчивост и отчетност; по-специално припомня, че когато проекти засягат коренното население и племенните народи, тези процеси трябва да зависят от тяхното свободно, предварително и информирано съгласие; призовава преди одобрението на всеки проект за язовир да се извършват по прозрачен начин и с обществено участие задълбочени оценки на въздействието, които в пълна степен оценяват екологичната и социалната цена на проектите за язовири;
41. отбелязва освен това, че проектите за язовири лесно биха могли да се осъществяват под формата на т.нар. „fast win“ проекти, при условие, че бъдат спазени редица социални, икономически и екологични критерии;
42. изразява загриженост, че Световната банка е изразходвала повече от 100 милиарда долара за строителството на язовири, главно широкомащабни експортно ориентирани водноенергийни проекти, които са довели до разселването на между 40 и 80 милиона души, загуба на поминък, увреждане на екосистеми и създаване на огромни задължения за развиващите се страни;
43. подчертава, че на хората, които са били разселени заради строителството на язовири, следва не само да се заплати финансова компенсация, но и да им се осигури препитание в дългосрочен план;
44. призовава за изчерпателна, прозрачна и включваща широко обществено участие оценка на целия кръг от възможности, които са на разположение за ограничаване на въздействието на наводненията и за посрещане на потребностите от вода и енергия, като се даде приоритет на решения, съобразени с екосистемите, и на подобряването ефективността и устойчивостта на съществуващите системи;
45. настоятелно призовава ЕС в борбата срещу наводненията да следва политики на управление от типа „soft-path“, както и да насърчава развитието на инфраструктурата на язовирите; признава, че условията за наводнения не са статични и че поради това е необходим гъвкав подход; призовава за подобряването на прогнозите за наводнения, защитата срещу наводнения на отделните сгради, както и за създаването на преливници и отводни системи;
46. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	25.5.2011
Резултат от окончателното гласуване	+: 24 -: 4 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Franziska Keller, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Kriton Arsenis, Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin, Emma McClarkin, Csaba Öry, Cristian Dan Preda, Åsa Westlund